

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NEN OUWE SNOEPER MEE JONGE MANIEREN

Een blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2264

1

PERSONAGES

3 dames - 6 heren

Madeleine
Alida
Adhemar
Constant
Hector
Soepboer
Gilbert
Lily
Balthazar

E E R S T E B E D R I J F

Het toneel stelt een eerder armoedig, maar proper salon voor. Links en rechts voorplan deuren. Midden fond een deuropening die naar de straatdeur leidt. In het midden een tafel met links, rechts en achter stoelen. Links een sofa en rechts een kast. Op de tafel staat een vaas en ligt een dagblad.

1e toneel

Alida en Madeleine.

(Madeleine zit rechts van tafel. Het is een vrouw van rond de 40 jaar. Het is nog een tamelijk mooie verschijning, ze is eerder zelfs langs de moderne kant, zonder overdreven te zijn. Bij het opgaan van het gordijn zit ze het laatste van iets op te eten dat in een zilverpapier zit. Wanneer het opgegeten is; ruikt ze even met een vies gezicht aan het zilverpapier, weet niet waar ze het moet leggen en smijt het uiteindelijk in de vaas op tafel. Ze neemt dan het dagblad en wuift de geur rondom haar weg. Ze is gekleedt in peignoir en een haarnetje over het haar. Alida op van voorplan links. Niettegenstaande ze de zuster is van Madeleine, is ze het tegenovergestelde van deze laatste. Ze is, wat men noemt, de werkvrouw van het huisgezin en loopt als dusdanig gekleedt. Wil Madeleine steeds overdreven galant doen (waar het past natuurlijk), Alida daarentegen is de droge, nuchtere vrouw. Ze is 45 jaar. Wanneer ze binnen komt, snuift ze even in de lucht en zegt dan met een vies gezicht:)

ALIDA : Eèèèè... (streng) Madeleine, g'hebt weer erfkaas g'eten!!

MADELEINE : (*Die bij het binnenkomen van Alida vlug het dagblad op tafel heeft gelegd.*) Hoe weete gij dat?

ALIDA : (*als boven*) 't Is geen kwestie van weten, 't is kwestie van rieken!

MADELEINE : (*licht kwaad, naar de pruilende kant op.*) Ge weet da'k dat girre [graag] eet! 'k Zou alle dagen erfkaas eten! Veur mij is dat een sneukelingske! [snoepje]

ALIDA : (*gaat links van tafel zitten*) Een sneukelingske! 'k Peize moest de patissier DAAR zijn pralinen mee vullen dat hij gene weg zou kunnen mee de peerdevliegen, inplaatse van mee zijn kalanten! (*Wuivend met de hand en met een vies gezicht.*) Pfff... diene stank blijft hier hangen!

MADELEINE : (*Even met een blik op de vaas, dan*) Ge weet gij wel dat ons moeder altijd zei: "iets dat stinkt, riekt goed veur 't eten"!

ALIDA : (*spottend*) Jammaar, ons moeder heeft altijd van die goede dingen gezegd. Ze zei ne keer: "moesten mijn twee dochters, twee zeuns zijn, 't hadden twee mannekes geweest!" (*droog*) En er heeft heur niemand ongelijk kunnen geven! (*Weer met vies gezicht*) Madeleine, g'hebt toch van z'n leven de tafel niet ingewreven mee uwe erfkaas zeker?

MADELEINE : (*Ze schuift even, bijna ongemerkt, de vaas een beetje naar haar toe. Gemaakt nerveus.*) Kijk, zo zijde gij: altijd overdrijven! (*staat recht*) 't Is niet omdade een goed paar jaren ouder zijt ofte 'k ik, dade daarveure altijd gelijk hebt, zul!

ALIDA : (*Terwijl ze spreekt schuift ze de vaas terug in het midden van de tafel.*) 't Is hier geen sprake van een goed paar jaren, maar van een goed paar neusgaten! (*Daar de vaas weer bij haar staat wuift ze weer de geur met een vies gezicht weg.*)

MADELEINE : (*achter tafel*) Ik eete wat da'k ik wille! (*Ze schuift weer ongemerkt de vaas van Alida weg.*) We

1

weunen nu al al die jaren thope [samen] en altijd hèn wij ruzie veur mijn sneukelingske! Ge vergeet da'k zelfstandig geweest ben! 'k Heb getrouwd geweest, 'k ben gescheiden, 'k ben bij u komen weunen en gij zijt altijd alleene gebleven!

ALIDA : (*Recht staande en rechts van tafel komend.*) In andere woorden: 'k ben een oudejonge dochter!! (*Kwaad tot Madeleine, die weer zo ongemerkt mogelijk de vaas langs de andere kant van de tafel schuift, weg van Alida.*) Maar dat is nog geen rede da'k moe vinden dat iets dat stinkt, goed riekt, zul!

MADELEINE : (*naar voren links van tafel*) Als ik mijn kaaske in de keuken eet, is 't altijd van: (*doet Alida overdreven met vies gezicht na*) "èèèèè, is dat ne vieze geur!"

ALIDA : Neen, 'k zal roepen: (*komisch in extase*) "Oh, is dat ne rozengeur!"

MADELEINE : (*vervolgend*) Daarmee zei ik in mijn eigen: "'k Zal het in de salon eten, ze zal tons niets kunnen zeggen van de keuken!" Lappe, 't is weere niet goed!

ALIDA : Eerst en vooral: of dade in de keuken in uwe vinger snijdt of in de salon, dat is juist 't zelfde, bloeden doede toch! En ten tweede: hedde vergeten dat er kandidaten kunnen komen?!

MADELEINE : (*verwonderd*) Kandidaten?

ALIDA : (*wrevelig*) Ja, kandidaten op uw annonce in de gazette! Een annonce die mij, tussen haakskes, wreed veel geld gekost heeft want er staat nen helen boel dingen in die niet nodig zijn! (*Ze heeft ondertussen het dagblad van tafel genomen.*)

MADELEINE : (*als boven*) Maar dat is toch maar veur morgen!

ALIDA : 't Is veur vandaag! Kijk! (*Gaat zitten rechts van tafel, terwijl ze uit het dagblad leest.*) "Deftige alleenstaande gescheiden dame zonder kinderen vraagt kennismaking voor een huwelijk met deftige heer van middelmatige leeftijd en goed bemiddeld." (*sprekend*)

Daar staat nen helen bazar in die niet nodig is. Begin maar: *(leest)* "deftige alleenstaande gescheiden dame zonder kinderen'... *(spreekt)* Deur het feit dade geen kinders hebt zijde alleenstaande en moeste getrouwd zijn ge zoudt geen huwelijk aanvragen!

MADELEINE : 'k Moeste toch schrijven da'k gescheiden ben!

ALIDA : Dat moest g' in de gazette niet zetten, dat koste hem azo zeggen!

MADELEINE : 'k Moeste toch schrijven da'k deftig ben! *(Langs achter, rond tafel, rechts van Alida)*

ALIDA : Er is geen een vrouwe, die een huwelijk aanvraagt, die van heur eigen zal zeggen dat ze NIET deftig is!

MADELEINE : Dus, volgens u, zou er juist maar moeten staan "dame"!

ALIDA : Zelfs dat is te vele! Aangezien dade nen heere vraagt **zijde** een dame! *(leest)* "vraagt kennismaking" *(spreekt)* Uw annonce staat onder de rubriek "gevraagd", dus is 't niet nodig dade vraagt, ge vraagt het azo al! *(leest)* "kennismaking voor huwelijk" *(spreekt)* Vaneige kennismakinge! Ge kunt toch niet trouwen zonder dade eerst kennisse maakt!

MADELEINE : *(over naar links, voorbij Alida, wrevelig)* 't Komt er nu toch op geen woordeke op aan!

ALIDA : Bij u komt het er nooit niet op aan! Ieder woord diede in de gazette zet moede betalen en bij u heeft 't nooit niet nauwe gestoken veur te betalen! 't Is d'ailleurs daarveure dade gescheiden zijt: uwe man had geen geld genoeg!

MADELEINE : *(kwaad)* 't Is daarveure da'k vraage veur 't hertrouwen: ons inkomen is te kleine veur ons getwees!

ALIDA : Pardon, ons inkomen is te kleine veur uw uitgaven! *(berustend)* Enfin! *(in dagblad kijkend)* Dus: *(leest)* "voor huwelijk met deftige heer" *(spreekt)* 't Is 't zelfde van hetgeen da'k daarjuust gezegd heb: er is geen ene kandidaat die van zijn eigen zal zegge dat hij NIET deftig is! *(leest)* "deftige heer van middel-

1

matige leeftijd" (*spreekt*) g' Hebt nog illusies gij!
Ge peist toch niet dat er hem een jonge sprinkhane
gaat presenteren zeker?!

MADELEINE : (*Komt achter tafel.*)

ALIDA : (*vervolgend, leest*) "En goed bemiddeld" (*spreekt*)
Past op: "het middel" is ook uw taille, als 't een
beetje nen dikke is, is 't hij ook goed "bemiddeld"!
(*recht en over, voorbij tafel, naar links.*)

MADELEINE : Wat hadde gij tons geschreven?

ALIDA : "Heer met geld." 't Is 't zelfde van 't uwe, maar 't
had nen hele boel cents minder gekost!

MADELEINE : Bon, maar daarmee weet ik nog altijd niet of dat
het vandaag is of morgen! (*gaat zitten rechts van
tafel*)

ALIDA : (*gaat zitten links van tafel*) g' Hebt er ons adres
bijgezet, de datum en hoe late dat hij mag komen!
(*leest*) "Pannestraat 7; op de 13de deze maand om 7 uur
's avonds." (*spreekt*) We zijn in de Pannestraat 7, 't
is de 13de en we zijn zevens in de avond!

MADELEINE : (*verschrikt*) Och Heere toch! En 'k ben nog niet
gekleed.

ALIDA : (*Met vies gezicht de geur met het dagblad wegwui-
vend*) Zijde niet gekleed, ge zijt toch al geparfu-
meerd! 't Is percies dat diene geur van diene erfkaas
rond de tafel blijft hangen!

(*Madeleine heeft ondertussen weer de vaas naar haar
toegeschoven. Er wordt gebeld.*)

ALIDA : Voila, 't zou mij niet verwonderen dat den "deftige
heer van middelmatige leeftijd" daar al is!

MADELEINE : (*haastig, terwijl ze recht staat.*) Laat gij hem
binnen Alida, 'k ga mij zeere gaan kleden! (*vlug af
voorplan rechts*)

ALIDA : (*Legt het dagblad op tafel en staat recht*) 'k Ben
ne keer curieus wat veur een veurhistorisch monster

1

da'k ga te zien krijgen! (*Er wordt weer gebeld.*) Ja, den diene is haastig veur te trouwen, zou 'k geloven! Of te wel zou hij rap zijn cents willen kwijt zijn... (*terwijl ze naar fond midden gaat*) ... als 't er hij heeft, vaneige! (*Af fond midden rechts.*)

2e toneel

Alida en Adhemar.

(*Alida terug op, gevolgd van Adhemar. Alida naar links voren en Adhemar naar voren recht.*)

ALIDA : Kom binnen meneer.

ADHEMAR : (*50 jaar oud. Hij is, niettegenstaande z'n ouderdom, zeer opzichtig gekleed en heeft een bolhoed op, die hij bij het binnenkomen beleefdheidshalve afdoet. Hij heeft in z'n gesprek soms de toon van een "alles wetend" en doorwinterd man en ook soms de tegenstelling: het timide.*) Merci madam! (*Tracht zich een houding te geven, die ietwat komisch uitvalt.*) 't Is veur... 't is veur die annonce in de gazette!

ALIDA : 'k Peisde het! Ge zijt den eerste!

ADHEMAR : (*licht ontgoocheld*) Ah... 't zijn er nog in kommande!

ALIDA : Ei, ge stelt u toch niet veure dade den enigste duts zijt die wil trouwen zeker?

ADHEMAR : Neen ik... maar ne mens peist dat 't is gelijk op de fuure [kermis]: den eerste binnen is den beste geplaceerd!

ALIDA : (*als een bonniseur op de foor*) "Nog een airke muziek en de voorstelling gaat beginnen!"

ADHEMAR : 'k Gelove dade ook een komieke zijt, gij hein?

ALIDA : Als ge kriebelachtig zijt, gade tranen lachen mee mij! (*zit*)

1

ADHEMAR : (*voor zich*) Zoude mij willen geloven dat ze mij ga aanstaan veur mee te trouwen?!

ALIDA : (*Is ondertussen gaan zitten, links van tafel*) En attendant dat 't airke muziek ga gaan komen, kunde u binst [*ondertussen*] een beetje zetten!

ADHEMAR : Merci madam! (*Zet zich rechts van tafel. Begint met vies gezicht in de lucht te snuiven.*) We kunnen al beginnen mee ons veure te stellen! (*als boven, kijkt naar z'n schoenzolen of er niets aanhangt.*)

ALIDA : (*Die z'n gedoe gezien heeft, om hem in te lichten.*) Erfkaas.

ADHEMAR : Aangenaam. Mijne naame is Strijkijzer.

ALIDA : Strijkijzer? (*lachend*) Ei 't is nog goed dat er bij uwe naame de warmte niet bij is!

ADHEMAR : (*Steeds snuivend*) Par conter [*in tegenstelling*] is 't er bij den uwe de geur bij, geloof ik hein?

ALIDA : (*verwonderd*) De geur?

ADHEMAR : Ja, Erfkaas.

ALIDA : (*licht verontwaardigd*) Ei ge peist toch niet da'k erfkaas heete zeker?

ADHEMAR : Ge kunt moeilijk zegge: "g'hebt er 't rieken naar", maar volgens de geur van uwe paspoort...

ALIDA : (*als boven*) Diene erfkaas is van mijn zuster.

ADHEMAR : Ah, g'hebt een zuster die Erfkaas heet.

ALIDA : Neen, 'k heb een zuster die erfkaas "eet" en ik meuge dat niet!

ADHEMAR : We gaan goed overeenkomen: 'k moet er ook niet van hèn!

ALIDA : Van mijn zuster?

ADHEMAR : Neen, van heure erfkaas.

ALIDA : Jamaar, ne keer getrouwd zulde toch moeten snuiven, zul!

ADHEMAR : Dat is ook niet waar. Ik heb nen broere, die veel jonger is ofte 'k ik[dan ik], en hij heeft nen baard, maar dat wilt daarveure niet zeggen dade uwe moustache moet laten groeien!

ALIDA : Wat wilde daar mee zeggen?!

ADHEMAR : Da'k, deur de erfkaas van uw zuster en de baard van mijn broere, van mijn onderwerp afgedwaald ben, waarveure da'k eigenlijk gekomen ben. Mag ik mijn bolhoedje uit mijn handen leggen?

ALIDA : Ja! Legt hem maar op de kasse!

ADHEMAR : Merci. (*Recht en legt de bolhoed op de kast.*) Dat is nog de bolhoed van mijn vader waar dat hij mee getrouwd is. Hij is nog zo goed of nieuwe, want sedert de dag van zijne trouw heeft hij hem nooit ne meer willen aandoen... uit coleire! d'Ailleurs, de dag dat hij weggelopen is van mijn moeder is dat het enigste dat hij laten hangen heeft. Hetgeen dat meebracht, da'k aan 25 jaar, niet alleenlijk veur zijne bolhoed, maar ook veur mijn moeder en mijn broere, die tons apeupres 5 jaar oud was, moest zorgen dragen! (*Is rond tafel, links van Alida gekomen.*) Mijn broere kreeg zijn pap, mijn moeder heur soepe en de bolhoed zijn motteballen. Dat heeft zo 20 jaar geduurd: de bolhoed kreeg altijd zijn motteballen; de enige veranderinge die gekomen is, was dat mijn broere nu soepe had en mijn moeder pap!

ALIDA : Hedde nooit niets ne meer van uw vader gehoord?

ADHEMAR : Toet [toch wel], die is naar de koolmijne gaan werken!

ALIDA : Veur zijn brood te verdienen?

ADHEMAR : Neen, omdat hij geen een vrouwmens ne meer wilde zien. (*Voor tafel, naar rechts*) 'k Heb horen zeggen dat hij binst de oorlog bij de zwarthemdes geweest heeft, maar 'k gelove eer dat hij zijn hemdes in de koolmijne, nooit niet gewassen heeft!

ALIDA : En uw moeder?

ADHEMAR : Die waste WEL heur hemdes!

ALIDA : Neen, 'k wil zegge: wat is 't er van heur geworden?

ADHEMAR : Die is over enigte maanden gestorven.

1

ALIDA : Als ik goed verstaan heb zijde altijd alleene gebleven om veur uw moeder en uw broere te zorgen.

ADHEMAR : 't Is te zeggen: mijn moeder heeft mij altijd gedwongen van alleene te blijven. Ik ben ne gedwongen alleenblijver!

ALIDA : Uw moeder kost u toch niet beletten van te trouwen?

ADHEMAR : Neen 's, maar z'heeft dat op een heel handige maniere gedaan en 'k moe eerlijk zegge: mijn moeder was heel handig om mee uw voeten te spelen. (*achter tafel komende*) z'Heeft mij van kleins af ne minderwaardigheidscomplex gegeven! (*steunt op tafel, bijna met z'n neus over de vaas*) En ge weet wat dat ne minderwaardigheidscomplex is? (*Wuift met vies gezicht de geur weg over de vaas*) Dat is gelijk erfkaas, maar ge kunt het niet rieken. (*komt naar voren links van Alida*) Van kleins af heeft ze mij ingepompt da'k te stom was om 't helpen donderen en lelijk gelijk de bliksem. Ge begrijpt wel, als de wind in dat gat bleef zitten dat 't ging onweere! MAAR... 'k liet heur geloven da'k het geloofde! (*over naar rechts voor tafel.*)

ALIDA : Niettegenstaande dat ze gelijk had.

ADHEMAR : Niettegenstaande dat ze gelijk had... (*denkt er plots aan* Neen, niettegenstaande dat ze ongelijk had! 'k Heb verstand te vele! 'k Heb schuunheid te vele! Kortom, overall waar da'k kome... ben ik te vele! Overdag, als ik mee mijn moeder was, was ik nen teek en 's nachts als ik alleene was, was ik een sprinkhane, Overdag dierf ik naar niemand niet kijken en 's avonds keek iedereen naar mij! Overdag ging ik uit de weg veur de vrouwen en 's nachts kost ik mee de vrouwen gene weg!

ALIDA : Ge leidt dus een dubbel leven!

ADHEMAR : Sésa, ik ben nen dubbellevenleider!

ALIDA : En g'hebt zoveel okkasie van de vrouwen ook?

1

ADHEMAR : Wel madam, 'k kost er gene weg mee! 't Was gelijk mee de vliegen: 'k moest er mee de gazette naar slaan veur ze kwijt te geraken. Grote, kleine, dikke, dunne! *(toont telkens het verkeerde aan)* Van alle soorten!

ALIDA : Tiens, 'k wiste 'k ik niet dade zoveel keuze had in 't oudwijvekeshuis?!

ADHEMAR : *(minachtend)* 't Oudwijvekeshuis? Weete gij wel da'k er nog g'had heb die 'k 's morgens naar 't schoole moest doen!

ALIDA : De bewaarschoole?

ADHEMAR : Neen, d'avondschoole! *(gaat in zijn binnenzak)* d'Ailleurs ziehier de bewijzen als ge mij niet wilt geloven. *(Heeft een geopende omslag met brief er in uit z'n zak genomen.)* Dat is nen brief van mijn laatste veroveringe, Lily! Daar hèn 'k meer of een jaar bijgeweest en verlede weeke hèn 'k het afgebroken! Lees maar! *(geeft haar de brief en achter tafel)*

ALIDA : *(leest de omslag)* Aan de heer Adhemar Strijkijzer!

ADHEMAR : Adhemar, dat ben 'k ik! Maar ze zeggen Adje of Marke tegen mij! Hoe is uwe naam?

ALIDA : Alida! Maar ze zeggen Ali of Datje tegen mij!

ADHEMAR : *(nadenkend)* Alida... 'k Heb geen een jonk meiske g'had mee zo ne naame!

ALIDA : Dat is begrijpelijk! Al d'Alida's worden oud geboren! *(verder lezend)* Adhemar Strijkijzer, Zolderstraat 21. *(sprekend)* Tiens, Zolderstraate, dat is hier tegen ons straate: de Pannestraate!

ADHEMAR : Natuurlijk! De zolder ligt toch onder de pannen! Lees de brief maar! *(naar voren links van Alida)*

ALIDA : *(neemt de brief uit de omslag en leest)* M'n allesverscheurende Adhemar! *(sprekend)* 't Is gelijk aan ne leeuw dat ze nen brief schrijft!

ADHEMAR : 't Is surtout van hertevlees da'k zot ben!

ALIDA : *(lezend)* M'n hart bloedt! M'n ziel bloedt! M'n lichaam bloedt!

ADHEMAR : z'Heeft altijd zwaar van bloed geweest!

1

ALIDA : (*verder lezend*) Verlaat me niet! M'n lever is gebroken! (*sprekend, verwonderd*) Heure lever gebroken?

ADHEMAR : (*haar verbeterend*) 't Is een "n" inplaatse van een "r"!

ALIDA : (*begrijpend*) Ah! (*lezend*) M'n leven is gebroken!

ADHEMAR : Ja, ze schrijft wreed slecht heur "n"'s, 't zijn altijd percies gelijk "r"'s. Ze schreef mij ne keer: "ik ben zo roest" en 't was: "ik ben zo noest... aan de arbeid"! ... Lees maar voort!

ALIDA : (*lezend*) Kom terug bij mij en breng uw smachtende mond mee! (*sprekend*) 't Is nog goed dat z'het u helpt onthouden, ge zoudt uwe mond zo vergeten meepakken...

ADHEMAR : (*over naar rechts voorbij tafel*) Jamaar, hedde 't gelezen? "Smachtende" mond! Jonk, hij kan zo smachten mijne mond! Ze heten mij daarveure: "Adhemar de smachter"!

ALIDA : (*hem kritisch bekijkend*) 'k Vinde pertan niets speciaals aan uwe mond, zul! Integendeel! 'k Vind het eer gelijk nen doodgeweune kap in uw weeze! [gezicht]

ADHEMAR : 'k Peize dade anders zult spreken als ge een totje [kus] zult krijgen van mij!

ALIDA : Slaapt op uw twee ores, 'k ga er niet aan beginnen!

ADHEMAR : Jamaar allee... de dag van de trouw gade mij toch een totje moeten geven!

ALIDA : Ja, maar 't zal er ook al mee zijn!

ADHEMAR : (*ontgoocheld*) Ah, ge zijt niet veur toezen?! [kussen]

ALIDA : Toet, maar van gene "smachtende" mond! (*leest verder*) Komt bij uw Lily, uw liefhebbende Lily. Getekend Lily! (*sprekend terwijl ze de brief terug in de omslag steekt*) Als ge nu niet weet dat het Lily is, zulde't nooit niet weten!

ADHEMAR : Jamaar, 'k heb er altijd op gestaan dan z'uldere naame op de brief zetten, anders wist ik nooit niet van wie dat hij kwam!

ALIDA : *(rechtstaande, bij hem en geeft hem de brief terug.)*

In ieder geval als dat uw referentie is veur te trouwe, vind ik dade tons beter zoudt geweest hèn mee een certificaat van de Nieuwe Wandelinge, zul!

ADHEMAR : *(Steekt de brief weg)* Ah pardon, 't is juist 't verkeerde! Dat is 't bewijs, nu dat mijn moeder daar ne meer is, da'k afscheid pakke van mijn dubbel leven en da'k wil trouwen mee een vrouwe van mijne ouderdom! d'Ailleurs, ge zijt altijd beter, als ge trouwt, dade leeft mee iemand die leeft of mee iemand die niet leeft!

ALIDA : *(droog)* Ja, g'hebt vele van mijn moeder, gij!

ADHEMAR : Van gezicht zeker, veur de reste zal ik meer van uw vader hèn, peis ik!

ALIDA : Jammaar nee, 'k bedoele: dat z'ook zo dwaze dingen kost zeggen!

ADHEMAR : 't Is aan de dwaze dingen dade de slimme mensen kent, want slimme dingen maken de mensen dwaas!

ALIDA : Als ge daar muziek gaat laten op zetten gaat het een schuun liedje worden!

ADHEMAR : *(over voorbij Alida, naar links)* En nu dade mijne veurkant kent, ga 'k u ne keer mijne achterkant laten zien!

ALIDA : Merci! 'k Heb geen goeste van van de nacht geen oge toe te doen, zul!

ADHEMAR : 'k Bedoele, mijne financiële achterkant! 'k Heb van mijn moeder een erfdeel gedaan! Twee werkmanshuiszekes en nen hele boel waardevolle acties! 'k Ligge thuis mee 103 acties van de Verweste Gewoeste! 93 acties van de Vismijne van St. Amandsberg en omstrekken. De die liggen niet thuis, die hèn 'k in de bank gelegd, 'k kan tegen gene visgeur. En het bijzonderste van al: 86 waardevolle acties van de K.V.B.!

ALIDA : Wat veur iets is dat?

ADHEMAR : De K.V.B., dat is het Kantoor Van Belastingen!

ALIDA : Hèn de die ook acties?

1

ADHEMAR : Wel mijn schaap toch, ze delen hele dagen acties uit! Iedereen, die iets of wat kan, steekt er zijn geld in! 't Is d'enigste zaak die niet failliet kan gaan! Voila, nu dade mijne veurkant, mijne achterkant, mijne onderkant en mijne bovenkant kent: wat peisde van mij!

ALIDA : Dade nen oude duiker zijt mee jonge manieren![oude snoeper?]

ADHEMAR : Wacht, tot wanneer da'k u nen toes ga geven, tons gade zegge...

Lied : Oh, what a kiss.

(Na zang beide af voorplan links.)

3e toneel

Madeleine - Constant.

MADELEINE : *(Op van voorplan rechts. Ze is opgesmukt. Ziet even rond.)* Ah, 't zal nog gene kandidaat geweest hèn die daarstraks gebeld heeft, want 'k zie niemand! *(Ze is tot aan de tafel rechts gekomen. Ze snuift in de lucht.)* De geur van mijne erfkaas hangt hier nog in de kamer! *(ziet plots de vaas)* Janverdeke, 't is ook nog waar! 'k Heb dat zilverpapierke, waar dat mijne erfkaas in zat, in die faze gesmeten als Alida binnen kwam! *(Ze neemt de vaas en wil het papiertje er uit nemen. Er wordt gebeld.)* Och Heere, daar zal mijne eerste kandidaat zijn!

(Madeleine vlug af met de vaas midden fond rechts om terug te komen met Constant. Madeleine rechts naar voren en Constant links naar voren. Madeleine verlegen.)

1

MADELEINE : Kom binnen, meneer!

CONSTANT : (*Eveneens rond de 45 jaar. Aan z'n kledij herkent men duidelijk de arbeider van een fabriek, met pet, enz. Hij is een beetje langs de timide kant.*) Merci. (*Doet z'n pet af.*) Is dat hier dat die deftige alleenstaande gescheiden dame zonder kinders weunt?

MADELEINE : Ja!

CONSTANT : Is ze thuis?

MADELEINE : 't Ben te 'k ik.

CONSTANT : (*verbaasd*) Ah!!!

MADELEINE : Waarvan verschiete?

CONSTANT : 'k Weet niet... 'k had mij een deftige alleenstaande gescheide dame zonder kinders meer veure gesteld gelijk ne peereleire [perelaar] in de winter!

MADELEINE : (*verwonderd*) Ne peereleire in de winter?

CONSTANT : Ja, als 't hij zijn peren en zijn blaren kwijt is, kunde niet zien of dat het nen appeleire of ne peereleire is!... Is die plaatse van diene deftige heere van middelbare leeftijd nog vrij?

MADELEINE : Ja's... ge zijt den eerste.

CONSTANT : Gij ook zie 'k, want g'hebt de faze meegebracht!

MADELEINE : (*wordt het zich plots bewust*) Och... excuseert mij, 't is de faze waar dat mijne erfkaas in ligt! (*Gaat ze op de kast zetten.*)

CONSTANT : (*verwonderd*) Uwe erfkaas?

MADELEINE : Alee ja, 't zilverpapierke waar dat mijne erfkaas in zat... zet u, meneer... Ik eete wreed gerre erfkaas, ziede't!

CONSTANT : (*zitten links van tafel*) Ei dat wil lukken... ik ook! Daaraan ziede, hoe dat ne mens malkaar vindt, hein?... w'Hèn heel 't zelfde karakter!

MADELEINE : (*zitten rechts van tafel*) Ja, 't ligt sewijle maar aan een kleinigheid.... Hoe is uwe naame?

CONSTANT : (*even rechtstaand*) Constant Bol, maar ze zeggen Bolleke tegen mij!

MADELEINE : Oh, daar benne 'k ik ook zo zot van!